ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Μαΐου 1984

σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον περιφερειακό νόμο της Σικελίας αριθ. 105 της 5ης Αυγούστου 1982 που προβλέπει τροποποιήσεις του περιφερειακού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού της υπηρεσίας δασών της περιοχής Σικελίας για το οικονομικό έτος 1982

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(84/563/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τους κανονισμούς του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα, και ιδίως τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84 [2],

Αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο της συνθήκης, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [3],

Εκτιμώντας:

I

ότι με την επιστολή της 7ης Σεπτεμβρίου 1982, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή το νόμο αριθ. 105 της 5ης Αυγούστου 1982 της περιοχής της Σικελίας σχετικά με τροποποιήσεις του περιφερειακού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού της υπηρεσίας δασών της περιοχής Σικελίας για το οικονομικό έτος 1982·

ότι πρόσθετες πληροφορίες παρεσχέθηκαν με την επιστολή της 20ής Ιουνίου 1983 και τα τέλεξ της 25ης Ιουλίου 1983 και της 22ας Οκτωβρίου 1983 από τις ιταλικές αρχές·

ότι το άρθρο 39 του εν λόγω νόμου προβλέπει έγκριση δαπάνης 3 798,9 εκατ. Lit για το έτος 1982 προς το σκοπό της επαναχρηματοδότησης των μέτρων του άρθρου 36 του περιφερειακού νόμου αριθ. 83 της 12ης Αυγούστου 1980, που προβλέπει πρόσθετη επιδότηση υπέρ των συνεταιρισμών, consortiums και ενώσεων παραγωγών προς αντιμετώπιση του αυξανόμενου κόστους επενδύσεων λόγω της ανόδου των τιμών στην ανέργεση οικοδομών·

ότι το άρθρο 42 του εν λόγω νόμου προβλέπει έγκριση δαπάνης 2 000 εκατ. Lit για το έτος 1982 προς το σκοπό της επαναχρηματοδότησης των μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 1 και 3 του περιφερειακού νόμου αριθ. 23 της 28ης Ιουλίου 1978 και του άρθρου 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 197 της 13ης Αυγούστου 1979, που προβλέπει επιδοτήσεις από 60 έως 70 % υπέρ των ενώσεων παραγωγών, συνεταιρισμών και consortiums για τον εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων διαφύλαξης και μεταποίησης γεωργικών και ζωοτεχνικών προϊόντων καθώς και προκαταβολές επί αυτών των επιδοτήσεων που ανέρχονται σε 30 %·

ότι το άρθρο 51 του εν λόγω νόμου προβλέπει για το 1982 έγκριση δαπάνης 1 650 εκατομμυρίων Lit για την επαναχρηματοδότηση των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 22 του νόμου αριθ. 85 της 12ης Αυγούστου 1980, προς το σκοπό της χορήγησης επιδοτήσεων 12 % της τιμής αγοράς για κάθε στατήρα σκληρού σίτου Σικελίας αγοραζομένου από τους αλευρόμυλους·

ότι οι ενισχύσεις αυτές αφορούν τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης ΕΟΚ δυνάμει των ειδικών διατάξεων που περιέχονται στους κοινοτικούς κανονισμούς σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς·

II

ότι η Επιτροπή μετά από την πρώτη εξέταση του νόμου της περιοχής της Σικελίας αριθ. 105 της 5ης Αυγούστου 1982 διαπίστωσε ότι οι ενισχύσεις που απορρέουν από την εφαρμογή των άρθρων 39 και 42 και ευνοούν τη δημιουργία ή τον συγχρονισμό εγκαταστάσεων, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, δεν καθορίζονται σύμφωνα με τα ποσοστά ενισχύσεων που γίνονται γενικά αποδεκτά από την Επιτροπή·

ότι η επιδότηση που απορρέει από την εφαρμογή του άρθρου 51 και η οποία ανέρχεται σε 12 % της τιμής αγοράς του σκληρού σίτου από τους αλευρόμυλους αποτελεί ενίσχυση λειτουργίας που δεν έχει καμία επίπτωση από πλευράς διαρκούς βελτίωσης των διαρθρώσεων του σχετικού τομέα· ότι η ενίσχυση αυτή είναι, κατά συνέπεια, ασυμβίβαστη με τις κοινοτικές διατάξεις·

ότι λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων, η Επιτροπή κίνησε, με την επιστολή της 25ης Μαρτίου 1983, τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τα προαναφερόμενα μέτρα και κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της·

---

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. C 201 της 28. 7. 1983, σ. 4.

ότι η Επιτροπή κάλεσε τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους εκτός των κρατών μελών να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους·

III

ότι, στις απαντήσεις τους στη σχετική επιστολή, οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν επίσημες εγγυήσεις ως προς την τήρηση των ανωτάτων ορίων που ζητήθηκαν από την Επιτροπή σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις στις επενδύσεις που απορρέουν από την εφαρμογή των άρθρων 39 και 42 του εν λόγω νόμου· ότι οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν επίσης στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να τροποποιήσουν τη θέση της Επιτροπής σχετικά με την ενίσχυση που απορρέει από την εφαρμογή του άρθρου 51·

IV

ότι όσον αφορά τις ενισχύσεις που απορρέουν από την εφαρμογή των άρθρων 39 και 42 του εν λόγω νόμου, η Επιτροπή στις θέσεις που είχε λάβει προγενέστερα έκανε σαφή διάκριση μεταξύ, αφενός, των σχεδίων που περιλαμβάνονται σε εθνικά ή περιφερειακά προγράμματα που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 355/77 του Συμβουλίου (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3164/82 (2), και τα οποία αφορούν μη ευνοημένες ζώνες κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ του Συμβουλίου (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 82/786/ΕΟΚ (4), σχέδια για τα οποία ενισχύσεις μέχρι 75 % της αξίας της επένδυσης μπορούν να χορηγηθούν και, αφετέρου, των σχεδίων που βρίσκονται εκτός αυτών των ζωνών ή που δεν εγγράφονται εντός τέτοιων προγραμμάτων τα οποία δεν θα έπρεπε να επιδοτούνται παρά μέχρι ποσοστού 50 % της αξίας της επένδυσης·

ότι οι πολύ υψηλού επιπέδου ενισχύσεις αυτές θα πρέπει ωστόσο να αφήνουν ένα επαρκές μερίδιο συμμετοχής του δικαιούχου της ενίσχυσης στη χρηματοδότηση του σχεδίου· ότι πράγματι μια χρηματοδοτική ενίσχυση 25 % ή 50 % θα έπρεπε να αποτελεί το ελάχιστο κάτω του οποίου υπάρχει κίνδυνος να αναπτυχθούν δραστηριότητες που θα μπορούσαν να αλλοιώσουν τις συνθήκες των ανταλλαγών με τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον, δημιουργώντας επιχειρήσεις που λειτουργούν με ζημία και οι οποίες δεν θα μπορούν μακροχρόνια να επιβιώσουν χωρίς εξωτερικές ενισχύσεις, παράγοντας επιπλέον προϊόντα των οποίων η εμπορία δεν μπορεί να εξασφαλισθεί χωρίς την παρέμβαση του FEOGA·

ότι η επιδότηση στην αγορά σκληρού σίτου από τους αλευρόμυλους που απορρέει από την εφαρμογή του άρθρου 51 του εν λόγω νόμου αποτελεί ενίσχυση στη λειτουργία χωρίς ευνοϊκή και διαρκή επίπτωση επί των διαρθρώσεων· ότι το προαναφερόμενο μέτρο ευνοεί τεχνητά τους παραγωγούς της Σικελίας σε σχέση με τους παραγωγούς των άλλων περιοχών της Ιταλίας και τα άλλα κράτη μέλη, και το μέτρο αυτό είναι κατά συνέπεια φύσης τέτοιας που θα μπορούσε να έχει αρνητικές επιπτώσεις στις ανταλλαγές μεταξύ των κρατών μελών·

ότι προκύπτει από τα προαναφερόμενα ότι οι ενισχύσεις που αποφάσισαν να χορηγήσουν οι ιταλικές αρχές είναι τέτοιας φύσεως ώστε να έχουν επίπτωση στις ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών και αλλοιώνουν ή να απειλήσουν την αλλοίωση του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης·

ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που πληρούν τα κριτήρια που αναφέρει·

ότι η απαγόρευση που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν μπορεί να απαλειφθεί βάσει της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου, δεδομένου ότι οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή δεν μπορούν προφανώς να εφαρμοστούν στην παρούσα περίπτωση·

ότι οι παρεκκλίσεις από αυτό το ασυμβίβαστο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 92 αναφέρουν λεπτομερώς τους επιδιωκόμενους στόχους προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνο εκείνο ιδιαιτέρων τομέων της εθνικής οικονομίας· ότι οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνευθούν αυστηρά κατά την εξέταση κάθε προγράμματος ενίσχυσης περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα ή κάθε ατομικής περίπτωσης εφαρμογής καθεστώτων γενικών ενισχύσεων· ότι δεν μπορούν ιδίως να χορηγηθούν παρά σε περιπτώσεις που η Επιτροπή μπορεί να έχει στοιχεία ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές·

ότι παρέχοντας το δικαίωμα αυτών των παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν έχουν ένα τέτοιο αντιστάθμισμα θα σήμαινε ότι επιτρέπεται η δημιουργία ζημιογόνων παρεμβάσεων στις ανταλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που δεν έχουν καμία αιτιολόγηση έναντι του κοινοτικού συμφέροντος και αντίστοιχα περικλείουν πλεονεκτήματα για ορισμένα κράτη μέλη·

ότι στην περίπτωση αυτή, οι ενισχύσεις στις επενδύσεις, κατά το μέτρο που υπερβαίνουν τα προαναφερόμενα όρια καθώς και η ενίσχυση στην αγορά σκληρού σίτου από τους αλευρόμυλους, δεν επιτρέπουν να διαπιστωθεί η ύπαρξη τέτοιου αντισταθμίσματος· ότι, πράγματι, οι ιταλικές αρχές δεν μπόρεσαν να δώσουν, ούτε η Επιτροπή να διαπιστώσει, οποιδήποτε αιτιολόγηση που να επιτρέπει την εξαγωγή του συμπεράσματος ότι οι σχετικές ενισχύσεις πληρούν τους απαιτούμενους όρους για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης·

(1) ΕΕ αριθ. L 51 της 23. 2. 1977, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 332 της 27. 11. 1982, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 128 της 19. 5. 1975, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 327 της 24. 11. 1982, σ. 19.

ότι δεν πρόκειται ούτε για μέτρα τα οποία έχουν τη δυνατότητα να ευνοήσουν την οικονομική ανάπτυξη περιφερειών στις οποίες το επίπεδο ζωής είναι ασυνήθιστα χαμηλό ή στις οποίες υπάρχει μεγάλη υποαπασχόληση, ούτε για μέτρα τα οποία μπορούν ενδεχομένως να προωθήσουν την πραγματοποίηση ενός σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ούτε για μέτρο που θα μπορούσε να οδηγήσει στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του σχετικού κράτους μέλους και, κατά συνέπεια, το άρθρο 92, παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), της συνθήκης δεν μπορεί να εφαρμοσθεί·

ότι η δημιουργία επιχειρήσεων μέσω πολύ μεγάλων ενισχύσεων κινδυνεύει να δημιουργήσει μη βιώσιμες μονάδες οι οποίες δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς συμπληρωματικές ενισχύσεις, ενώ συγχρόνως παράγουν προϊόντα για τα οποία υπάρχει πληθώρα και των οποίων το κόστος εμπορίας κινδυνεύει να επιβαρύνει σε μεγάλο βαθμό το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων· ότι, ως εκ τούτου, οι ενισχύσεις αυτές είναι τέτοιας φύσης που αλλοιώνουν τους όρους ανταλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον·

ότι, επιπλέον, η επιδότηση στην αγορά σκληρού σίτου αποτελεί ενίσχυση στη λειτουργία για τις επιχειρήσεις που την δικαιούνται, καθαρά συντηρητικού χαρακτήρα· ότι γενικά η Επιτροπή αντιτίθεται πάντοτε σε τέτοιες ενισχύσεις, δεδομένου ότι συνήθως οι ενισχύσεις αυτές δεν πληρούν αυτές καθεαυτές τους όρους ούτως ώστε να δικαιούνται της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης με την έννοια ότι δεν είναι φύσης τέτοιας ούτως ώστε να διευκολύνουν την ανάπτυξη όπως προβλέπεται σε αυτή τη διάταξη·

ότι, εξάλλου, λαμβανομένης υπόψη της ανάλογης οικονομικής κατάστασης που αντιμετωπίζουν σήμερα οι επιχειρήσεις σε όλα τα κράτη μέλη, κατάσταση που χαρακτηρίζεται από στασιμότητα ή πτώση των εισοδημάτων και συγχρόνως κόστος παραγωγής αυξανόμενο σε μεγάλο βαθμό λαμβανομένου επίσης υπόψη του ενδοκοινοτικού ανταγωνισμού ο οποίος είναι ευαίσθητος ή σημαντικός για τα περισσότερα γεωργικά προϊόντα αυτές οι ενισχύσεις είναι φύσης τέτοιας που θα μπορούσαν να αλλοιώσουν τους όρους ανταλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινοτικό συμφέρον·

ότι, κατά συνέπεια, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να αποτελέσει βάση για την Επιτροπή ούτως ώστε να απαλλάξει τα θεωρούμενα μέτρα από το ασυμβίβαστο των ενισχύσεων και να τα υπαγάγει στη διάταξη παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων, τα μέτρα αυτά ενισχύσεων δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους για να υπαχθούν στις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης·

ότι η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τις επιπτώσεις για την Επιτροπή από την ενδεχόμενη καταβολή των προαναφερομένων ενισχύσεων, σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής από το FEOGA,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Το μέρος των ενισχύσεων που απορρέουν από την εφαρμογή των άρθρων 39 και 49 του περιφερειακού νόμου Σικελίας αριθ. 105 της 5ης Αυγούστου 1982, που υπερβαίνει:

α) το όριο των 75 % της αποδεκτής δαπάνης για σχέδια που βρίσκονται σε ορεινές ή μη ευνοημένες περιοχές κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ και τα οποία ενσωματώνονται σε εθνικά ή περιφερειακά προγράμματα τα οποία έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 355/77 ή

β) το όριο των 50 % στις λοιπές ζώνες ή για σχέδια τα οποία δεν ενσωματώνονται σε τέτοια προγράμματα,

είναι ασυμβίβαστο με τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης και δεν μπορούν λόγω του γεγονότος αυτού να χορηγηθούν.

2. Η ενίσχυση που απορρέει από την εφαρμογή του άρθρο 51 του νόμου αριθ. 105/82 είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης και δεν μπορεί κατά συνέπεια να χορηγηθεί.

Άρθρο 2

Η Ιταλία πληροφορεί την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, ως προς τα μέτρα που θα λάβει για να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 1.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 1984.

Για την Επιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος της Επιτροπής